

AUDIOTRANSRIPTIE EXPERT TALK CHARLOTTE VAN PEER – 7 NOV 2023

Charlotte [00:00:00] Ik ben binnen verantwoordelijk voor de dienst Publieks bemiddeling en dan specifiek verantwoordelijk voor alles rond vrijetijdsactiviteiten voor heel veel specifieke doelgroepen. Extra muros projecten, projecten in de gevangenis, kinderziekenhuis en scholen enzovoort, los van onze onderwijswerking, partner werking in jeugdhuizen en zo. En dan alles van toegankelijkheid. Dus dat is hetgeen waar ik mij mee bezig hou.

Sofie [00:00:28] En waarom dat ik u wou spreken was omdat ik als student kunsteducatie in mijn laatste jaar een onderzoek aan het doen ben rond lichamelijkheid en kunstbeleving. En dat is natuurlijk heel ruim. Zelf ben ik een methode aan het ontwikkelen waarbij dat ik familieopstellingen als insteek neem om mensen een kunstwerk te laten ontmoeten, maar ook elkaar en zichzelf. Jan Staes, ik weet niet of je die kent.

Charlotte [00:01:00] Ja, daar heb ik nog les van gehad.

Sofie [00:01:00] Ah ja veel mensen hebben les gehad van hem

Charlotte [00:01:03] Ja natuurlijk. Die gaat al effe mee.

Sofie [00:01:06] Die zei van 'ja, contacteer Sofie Vermeiren eens', omdat we het op een gegeven moment ook hadden over een multi sensorialiteit. En bij mij gaat dat over het begrip 'embodiment' en daar zitten natuurlijk de zintuigen ook bij. En dus ik doe nu gewoon interview, gesprekken met mensen die daar ook bepaalde ideeën rond hebben of daar dingen rond in uitvoering brengen in het museum. Dus ik was benieuwd wat dat jullie daar rond doen. Aangezien dat hij mij Sofie doorspeelde en Sofie mij naar u leidt?

Charlotte [00:01:43] Ja ja ja. En dan hebt ge het specifiek over dat wat dat er in de zalen eigenlijk aangeboden wordt, buiten kijken naar de kunstwerken van extra zintuiglijke prikkels.

[00:01:54] Klopt. Ja.

[00:01:55] Of ook activiteit, workshops, projecten en zo, alles wat dat daar mee te maken heeft. Och, ik denk dat dat bij ons eigenlijk heel veel verschillende insteken kent, want zintuiglijkheid is een hele grote container of zo en waar van alles onder valt. Dus ik weet niet goed wat dat ik juist logischerwijs eerst vertel, maar ik denk iets waar dat bij ons heel concreet aan bod komt is eigenlijk in onze werking voor specifieke doelgroepen. Ik heb een heel traject, ondertussen al van een paar jaar rond blinde en slechtziende bezoekers uitgewerkt, echt een onderzoek naar gedaan en met focusgroepen enzovoort, waar heel veel info is uitgekomen en waar ook heel duidelijk uit bleek dat dat een superbelangrijk aspect is, die zintuiglijkheid. En als ge het dan ook hebt over embodiment en zo, is dat ook iets dat wij daar heel hard in proberen mee te nemen, en dan heb ik het specifiek in eerste instantie over de rondleidingen. Onze gidsen pakken dat op een manier aan dat.... Eigenlijk het gebrek van het zicht op dat moment wordt opgevangen door de andere zintuigen en dat kan aan de hand van voelobjecten. Wij hebben een 'zwel'printers waar je eigenlijk prenten kunt doorsteken en alles wat donker is hoopt op waardoor dat ge eigenlijk een kunstwerk voelbaar kunt maken. En daar helpt heel gemakkelijk om een rondleiding al 50% toegankelijker te maken, want heel veel van onze werken zijn schilderijen en zijn tous court dus niet voelbaar. En heel soms kunnen er een aantal beelden en zo, dat zal misschien in Middelheim hier en daar ook wel kunnen, beperkt zijn. Dat is bij ons ook een proces van lange adem al. Maar ondertussen hebben wij zo een lijstje van werken waar dat betast mag worden om het zo te zeggen. En voor de rest kiezen de gidsen een klein beetje zelf hoe dat ze dat nog aan willen, nemen die geuren, smaken mee, voelobjecten om eventueel een kunstwerk te versterken of die beleving te versterken, maar nooit, en denk dat dat zo wat een les dat ik geleerd heb wat die focusgroepen zo niet 'to dumb it down' ofzo, een slechtziend persoon weet perfect hoe dan een sleutel voelt en eruit ziet. Dus dat is niet interessant als er een sleutel op een werk is, maar dat het meer gaat over welke zaken geven een extra dimensie aan die beleving en dat is soms niet altijd duidelijk. Of dat kan voor een kind ook anders zijn dan voor een volwassene en zo. Dus ik probeer dat per tentoonstelling zo'n klein beetje uit te zoeken en soms ook samen met de gidsen daarover na te denken. En ik heb door heel dat traject gelukkig ook een goed netwerk kunnen opbouwen. Ik denk dat dat een beetje de kiem van het succes daarachter is, dat ik een aantal mensen gewoon goed ken die ik kan opbellen en zeggen van ik heb een vraag, wat denkt ge? Zou zoiets werken? En ook voor communicatie en zo om een aanbod te kunnen verspreiden is dat gewoon wel eigenlijk essentieel, want wij hebben dat publiek anders gewoon niet. Dus dat specifiek voor blinden en slechtzienden, maar eigenlijk kunt ge heel veel parallellen trekken naar bijvoorbeeld mensen met dementie. De aanpak van zo'n rondleiding is ietwat anders, maar eigenlijk gaat dat ook over zintuiglijkheid, gaat dat ook over verhalen en interactie. Dus dat zijn zowat dingen die terugkomen : de manier van omgaan met die mensen is gewoon anders, omdat je bij blinden en slechtzienden zo ook wel echt heel veel rekening moet houden met : hoe wijs je een trap aan? 'T is hier naar links, naar rechts, niet zeggen daar of ginder of En dat gaat over dingen die een gids wat moet internaliseren en dan weet ge dat, en dat dat uiteraard bij mensen met dementie niet aan de orde is. Dus in rondleidingen is daar redelijk concreet. En voor heel dat onderzoek ben ik ook beginnen nadenken van hoe kunnen wij tout court hier het museum toegankelijker maken. En dan komt ge eigenlijk ook heel vaak terug op die zintuiglijkheid. En dan gaat dat van geleidelijken aanbrengen in openbare plaatsen.... allee de doorgangsruimtes, contrasten. Wij zijn echt een wit museum in de zin alles is wit, onze wc's zijn wit, alles. Zorg je dat daar contrasten zijn aangebracht? Mensen vonden bijvoorbeeld onze spoelbakken niet in de toiletten, daar had ik nooit bij stilgestaan. Als we die muur nu eens zwart zouden kunnen maken.... Da's allemaal heel gemakkelijk gezegd en, gij werkt ook in een museum, dus ge weet dat zo'n dingen ook niet zo gebeurd zijn dat dat geldt. En mensen moeten daar mee zijn met dat verhaal en zo. Maar da's wel iets dat meer en meer en wij zijn zo wel systematisch daar wat stappen in aan 't zetten om dat allemaal wat... Ja, in de dagelijkse werking ook dat dat niet alleen een bemiddelings gegeven is, maar dat dat zaken zijn die over de hele lijn in 't museum terug te vinden zijn. Onze audioguide, we hebben zo van die podcatchers, zo van die systemen, ge houdt dat aan een punt en dan kunt ge luisteren. Mensen voelden dat bijvoorbeeld niet. Dat was vlak. Wat is links? Rechts? Waar staan die knoppen? Dus daar hebben wij noppen op aangebracht. En zo zit het eigenlijk in heel veel dingen dat uiteindelijk neerkomt op iets zintuiglijk aanbrengen dat niet puur en alleen het visuele is. En je kunt hetzelfde doortrekken voor de dove en slechthorende bezoeker, waarbij dat ge dan wel veel meer op dat visuele gaat inzetten. Maar ik heb ook wel ontdekt dat het... Ge kunt ook niet voor elke doelgroep dat goed doen of zo. Maar dat zit daar dus heel erg in. Maar ik denk een ander aspect is voor ons ook wel in heel onze familie werking, zit dat ook heel erg verweven en dan is dat veel meer op een speelse manier of zo. Niet dat dat voor volwassenen niet per sé is, maar dat wordt dat niet per sé als een noodzaak om beleving te kunnen realiseren, maar meer als een leuke manier om de expo's te bezoeken of om/en te komen ontdekken of zo. Ik maak familie parcours voor elke grote tentoonstelling en voor de collectie, waarbij dat die dingen ook d'r vaak in zitten en dan is dat niet altijd letterlijk een [00:08:29]voelbakje [0.0s] of zo dat je meegeeft, maar meer ook in opdrachtjes of zo. Spelen met die zintuigen, en een kunstwerk proberen te vertalen naar andere zintuigen dan het kijken alleen of zo omdat dat anders heel vluchtig wordt voor kinderen en dan oh ja, dus heel veel prikkels... Dus dat is dat is wel een tool dat heel veel terugkomt in dat familie aanbod in tout court ook in rondleidingen voor families of voor kinderen in heel ons onderwijsaanbod, rondleidingen en zo voor scholen. Dat is eigenlijk wel

iets dat daar sowieso allemaal wel heel vaak op terugvalt, omdat dat gewoon een hele gemakkelijke is in een fijne is om kinderen en eigenlijk tout court mensen bij de les te houden of zo, en niet te verliezen in zo te veel info of te veel droge kunsthistorische informatie.

Charlotte [00:09:23] Maar....Wij noemen dat dan [00:09:27]in Museum M [0.0s] beeldgeletterdheid. Da's een is één van onze belangrijke pijlers, mensen op een aandachtige andere manier leren kijken, en..... de focus is wel op kijken, maar eigenlijk doe je dat ook aan de hand van andere zintuigen. Voila.

Sofie [00:09:45] Want ja ik hoorde Sofie daarnet dat inderdaad vernoemen: visual literacy, dat jullie daar een methodiek rond hebben. Hebben jullie die zelf ontworpen? Of waar halen jullie de mosterd?

Charlotte [00:09:56] Ja, dat is eigenlijk iets, maar dat gaat al van ver voor mijne..... Ik werk hier nu een dikke vijf jaar, maar dat gaat zelfs van nog ver voor mijn tijd. Wij zijn in 2017 opnieuw..... hebben wij een hele renovatie en zo ondergaan hier en zeventien, ja, een jaar voor ik gestart ben, en toen is er eigenlijk heel radicaal gekozen voor zo'n aantal doelstellingen, waaronder beeldgeletterdheid, transhistorische en in nog een aantal zaken. En dat is toen eigenlijk in samenwerking met de KU Leuven, ik weet niet of dat ge Lode Vermeersch kent, dat is iemand die aan de KU Leuven heel erg met dat topic en met kunsteducatie en al die zaken onder andere ook bezig is, die is verbonden ook aan de faculteit, ik denk aan de faculteit kunstwetenschappen [00:10:51]en die komt hier bijvoorbeeld vrijdag, ik geef die een toelichting en da's dan een educatieve master van kunstwetenschappen, dus ik weet niet goed waar dat die juist dan aan verbonden is, maar die is heel erg rond dat topic bezig en die heeft onder andere, maar daar waren dus nog mensen bij [15.5s] betrokken die ik eigenlijk niet bij naam kan noemen. En die hebben samen met ons daar eigenlijk heel erg over zitten nadenken en ik denk dat dat dat schema al wel bestond, dat dat iets is wat niet door ons uit de grond is gestampt. Maar zij hadden daar al al wel wat onderzoek over gedaan. En wij zijn eigenlijk dat beginnen toepassen en in heel die renovatie en vernieuwing van onze collectie in een maar nieuwe manier van 'hoe kunnen we het museum hier eigenlijk tonen?' omdat toen dan nog op een hele klassieke manier.... De opbouw van de tentoonstellingen en zo was heel klassiek en ook permanent. En toen zijn wij helemaal overgeschakeld naar een ander systeem waarbij dat die expo's ook eigenlijk opgebouwd werden vanuit het idee van beeldgeletterdheid. We hebben daar nu ondertussen zoveel jaren later ook heel veel lessen uit getrokken dat dat niet altijd werkte, of dat we net iets te veel van bezoekers verwachtten omdat je.... Die tentoonstellingen vroegen heel veel om....Zo van snapt ge? We hebben daar een concept willen uitwerken maar dat was niet altijd even duidelijk dat daar eigenlijk nog een onderliggende laag aan verbonden was.

Sofie [00:12:24] en is het niet goed begrepen waarom dat ze bepaalde dingen moeten.....?

Charlotte [00:12:29] Waarom staat dat hier naast elkaar? Hoezo is hier dan een afscheiding die je maakt? En daar zat voor ons allemaal wat een logica achter. En mensen hebben die expo's graag gezien, maar eigenlijk ontging er hen een groot deel van de betekenis of de insteek daarachter of zo. Maar dat idee was allemaal wel ooit vertrokken vanuit beeldgeletterdheid en mensen echt leren dat kunsthistorische in eerste instantie efkes achterlaten en kijken. En ok, als we nu een hedendaags... een foto naast een oud werk, een Christus tafereel, zetten, wat kunnen die twee over elkaar vertellen? Hoe kan dat de context, kan dat uw een blik veranderen enzovoort enzoverder.

Charlotte [00:13:13] Maar dat bleek iets dat we anders hadden moeten aanpakken en zo. Dus wij gaan 2024 heel onze collectie opnieuw vernieuwen. Terug wel een permanente opstelling kiezen. Dus ja, zo zie je maar dat dat ook altijd maar een klein beetje voortschrijdend inzicht is. En dat gaat daar zeker ook terug in meegenomen worden, maar wel een beetje op een andere manier. Toen was het één zaal, één verhaal, elke zaal had eigenlijk een apart thema, redelijk abstracte thema's.... In de komende expo gaat heel onze collectie één geheel vormen met één overliggend thema waar dat ge zo wat subthema's in gaat hebben, en ik denk dat dat visueel vanaf het eerste zicht ook wel iets sneller duidelijk gaat zijn. Dus die dubbele laag en zo gaat daar een klein beetje uitgehaald worden. Maar ja, kijk dat zijn zaken dat ge ook leert door dingen te maken en feedback te krijgen van mensen. Maar zeker voor ons als dienst bemiddeling is die in beeldgeletterdheid, dat is bijna zowat een tweede natuur om van daaruit te denken. En ik denk ook als ge daar iets voor het publiek uitwerkt dat je heel snel daar op terugvalt eigenlijk, wel gevoelsmatig.

Sofie [00:14:32] Da's voor mij ook mijn insteek. Om het effectief te hebben over 'hoe ervaar ik kunst, met inderdaad de verschillende zintuigen kunnen dat zijn? En wat voel ik daarbij? Welke betekenis kan dat hebben voor mij, voor mijn leven, voor elkaar? maar, eigenlijk, in mijn methode valt die kunsthistorische uitleg gewoon weg.

Charlotte [00:14:55] Ja, maar dat kan ik begrijpen...

Sofie [00:14:57] Omdat ik er ook vanuit gaat: er is heel veel informatie beschikbaar. En als mensen verliefd worden op een werk door die eerste ontmoeting daarmee en als die intens kan zijn, dan gaan ze die in uitleg op één of andere manier misschien wel opzoeken of whatever? Maakt niet uit, maar ik denk dat ik.... Ik heb liever dat ik met mensen naar één of twee werken kan gaan en dat die dat echt ontdekken en dan dat die een heel museum zien en daar ook allemaal uitleg over krijgen omdat ik dan merk dat ik dat zelf ook niet registreer als bezoeker.

Charlotte [00:15:31] Nee, nee, nee.

Sofie [00:15:33] En ook omdat als gids kon ik het ook....., dacht ik moet ik dat hier nu allemaal gaan uitleggen? Het is zo veel....

Charlotte [00:15:38] Ja, dat is ook zo. En ik vind ook dat het daar belangrijk is om heel goed voor ogen te houden wie dat ge voor u hebt en wat de doelstelling is. Als ik vroeger ook rondleidingen gaf voor volwassenen, was die vraag daar gewoon vaak heel hard. En dan kreeg ik soms zelfs de feedback van vertelt ons nu eens waarover gaat dat werk en stop met vragen stellen aan ons omdat ik te veel naar interactie zocht. En ik denk dat je dat dan na een tijd wel wat kunt aanvoelen van een ok, voor die doelgroep is die.... Ze hebben dat ooit mij aangeleerd in dat was een balans of zo, interactie/inhoud en je kunt daar wat mee spelen, denk ik, en.... Voor een volwassen groep denk ik dat die vraag vaak al iets groter is, maar evengoed heeft dat ook met persoonlijkheden te maken. Want even goed zijn bepaalde kinderen van acht/negen jaar zo ook op leeftijd dat die heel nieuwsgierig worden naar 'hoe is dat gemaakt, waar komt dat vandaan, wat is dat?' Da's ook niet altijd kunsthistorische informatie, maar dat gaat dat meer over materialiteit en zo. Maar als je echt naar heel jonge kinderen gaat moet dat eigenlijk volledig wegvallen, vind ik persoonlijk. Wij laten een aantal museumtours al een paar jaar door 'Klankennest' maken. Ik weet niet of dat ge die kent? Dat is eigenlijk een collectief, dat zijn een paar muzikanten, spelers eigenlijk die van alles doen, die maken voorstellingen enzovoort en die zijn een paar jaar geleden ook begonnen maar echt zo op maat museumtours te maken en die doen dat onder andere bij ons regelmatig en die gaan eigenlijk...en dat is echt voor baby's en peuters, dus dat is een ouder of twee ouders met een kind. En dat gaat echt terug naar de absolute basis, dat gaat naar muziek, die hebben kleuren mee. Soms gewoon zo een doek met een gekleurde gaas en die prikkelen die kinderen eigenlijk de hele tijd met zintuigen met van alle kleine dingen die eigenlijk wel teruggaan naar die kunstwerken. Dat kind zal dat uiteraard niet doorhebben, die volwassenen misschien een beetje, maar eigenlijk gaat dat vooral over even een soort van magische plek of zo creëren. En dat is

iets dat zij fantastisch doen. Daar krijgen we keer op keer kei mooie reacties op. En da's gewoon een heel andere manier om 'toutcourt' naar kunst te kijken, of naar beleving van een museum te kijken waar dat iedereen denkt 'handen op de rug en stil zijn en de tekst eerst lezen en dan het....' Dat dat gooit dat eigenlijk volledig overboord. En ik denk dat dat voor kinderen al zo ietske meer gerechtvaardigd is of zo. Maar voor volwassenen hebben de mensen het vaak nog moeilijk met een andere aanpak dan puur dat kennisgerichte of zo, dus dat merkte ik zelf ook als gids aan mensen daar ongemakkelijk van worden. 'Oei, ze vragen mij hier iets, ik moet iets vertellen hoe dat ik daar mij bij voel? oei...

Sofie [00:18:38] spannend hé.

Charlotte [00:18:38] amai,wauw, dat zijn dingen dat aan volwassenen niet meer gevraagd worden of zo, denk ik dan.

Sofie [00:18:44] En daarom net wil ik daar wel doen

Charlotte [00:18:46] Ja, ja, dat snap ik.

Sofie [00:18:47] En richt ik mij ook alleen op volwassenen, want ik kom heel de tijd heel snel mensen tegen als ik daarover vertel, die zeggen ah ja, maar ik heb leerlingen van secundair onderwijs, die zouden dat kei tof vinden. En dan denk ik, Ja inderdaad, wij maken als publiekswerkers super veel interactieve dingen voor inderdaad al die jongerendoelgroepen. Terwijl dat ik denk dat dat eigenlijk net heel heilzaam zou zijn voor het welzijn van veel mensen. Want dan denk ik ook aan de link tussen hoe kunnen musea zorgplaatsen zijn en dat volwassenen mee die magische plek, waar dat jij het over hebt, dat die dat ook kunnen ervaren in een museum. Ik vind dat heel schoon dat je dat zegt dat magische want da's exact waar dat ik met die methode dat ik nu ontwikkeld heb, ervaar. Het vertragende aspect, het ontdekken samen met elkaar, het laagdrempelige van niks te moeten weten, maar dat is ook heel moeilijk voor mensen als ge vraagt om een gevoel te beschrijven of om een bepaalde positie in te nemen ten opzichte van een werk, dan hebben die al het gevoel dat ze dat moeten weten of in hun kop moeten kunnen bedenken. Dat maakt het heel spannend, dus je moet echt heel erg werken op: terug naar uw lijf, voel maar, als ge niks wilt zeggen ook prima. Dus zo die veiligheid creëren....

Charlotte [00:20:11] Ja, ik geloof ook wel als ge meer met zo een doelgroep als volwassenen of dat dat... als ge het zo over veerkracht, eigenlijk gaat dat daar echt over, over veerkracht creëren.

Sofie [00:20:23] En bewustzijn.

Charlotte [00:20:24] En een bewustzijn en zo dat dat ook wel iets is dat misschien niet altijd mogelijk is op anderhalf uur of zo. Of gewoon vaak niet mogelijk is op 1,5 uur. Ge kunt daar wel soms efkes, een moment van rust of zo creëren, maar ik geloof ook wel om echt verandering of zo, dat dat soms iets is dat wat meer op een duurzame manier moet ingebed worden. Ik heb nu voor families wel weer al een paar keer zo van die prikkelarme rondleidingen en prikkelarme momenten in het museum georganiseerd waar dat wij keer op keer superfijne feedback ook weer kregen. En het is niet dat er niks van prikkels aangereikt worden, maar dat is heel gecontroleerd. Er is op dat moment niemand anders in de expo. Ik brief dat ook door dat er niemand doorkomt, dat dat volledig muisstil is, dat eventueel video's en zo ook worden uitgezet. Dat licht en zo, dat dat gecontroleerd is. En dan gaat de gids met hen aan de slag en kiest ieder drie kunstwerkjes op 1,5 uur of zo uit, waar dat die iets mee doen, soms een opdracht geeft, vaak ook heel verhalend. En met hen ging gewoon wat babbelt daarover en daar zijn denk ik wel wat parallellen te trekken. En mensen worden heel erg aangetrokken tot dat concept. Maar wat je wel merkt is, dat zijn dan.... Tot nu toe heb ik het alleen maar met families gedaan, dat ouders heel snel doen: ja, maar het is voor de kinderen. Ik ben er gewoon bij. En als ge dan een goeie gids hebt lukt het soms om dat ijs te breken en met die ouders en zo ook wel efkes die daarbij te betrekken maar dat is gelijk een schild, hé, dat kind dat is heel gemakkelijk om...

Sofie [00:22:02] Zich achter te verschuilen...

Charlotte [00:22:03] Om zich daar wat achter te verschuilen ofzo.

Sofie [00:22:06] Terwijl ik ook zoek naar komaan, waar zijn die speelse aspecten in die volwassenheid? Omdat ik iets zoek Ge hebt de kunstenaarsmindset en die wil ik transponeren naar de bezoeker. Hoe kunt ge terug dat verwonderende, de verwondering, openheid, speelsheid installeren in uw bezoekerservaring voor volwassenen?

Charlotte [00:22:30] Ja ja.

Sofie [00:22:33] Ja. We zien dat daar nog heel veel creativiteit ligt, die wij als museum niet aanspreken uit schrik omdat we heel veel drempels moeten wegwerken. Want inderdaad, als jij zegt dat dat veel meer tijd in beslag neemt dan 1,5 uur, ik doe 3.00u over een rondleiding met twee werken. Dus dat is een totaal andere... Dat is echt in de slow art beweging dat ik daarmee zit, maar wel heel fijn. Ja, ik vind dat wel heerlijk.

Charlotte [00:23:03] Ik vind dat dat zelfs wat begint te neigen naar creatieve therapie of zo, dat dat heel erg in die lijn ligt. En als ge daar misschien meer zo naar kijkt is het natuurlijk dat ge het dan wat meer in een hokje duwt van dan zijn het precies alleen maar mensen die hulp nodig hebben of zo, terwijl dat dat uiteraard helemaal niet zo is of of dat dat gewoon tof kan zijn voor iedereen eigenlijk. Maar daar zijn denk ik wel wat parallellen te trekken of zo.

Sofie [00:23:29] Ja ja, ik gebruik een therapeutische methode zoals opstellingswerk nu om.... Dus da's ook al.... Ik ben ook aan het nadenken. Wacht, hoe kan ik dat verwoorden? Ik noem het.... Ik blijf het ook experimenteren noemen, dus ik heb... De methode is eigenlijk duidelijk aan het worden en ik ben nog verder aan 't verfijnen en ik probeer ook nu wat meer expressie daar ook in te brengen, want meestal is het gewoon positie innemen en dan kunnen mensen zelf zien: geef ik daar nu een beweging aan of niet? Ik ga ze daar proberen wat meer op te challengen, zien of dat dat lukt, maar heel klein en dan zit het al gauw inderdaad in dat therapeutische en tegelijkertijd zeggen we dat heel duidelijk van wij gebruiken een therapeutische methode, maar dit is geen therapie, maar alles wat er komt mag er ook zijn, da's geen probleem, maar wij werken ook echt in kleine groepjes, da's maar met zes mensen.

Charlotte [00:24:23] Oh ja. maar ik denk dat dat niet slecht is.

Sofie [00:24:26] Daarmee dat je wat dat je zegt als ge die prikkelarme rondleidingen... Dat ben ik ook heel benieuwd hoe ziet zo'n prikkelarme rondleiding eruit? ik denk dat dat voor mij dan ook nog wel eens inspirerend zou kunnen zijn.

Charlotte [00:24:38] En dat eens te volgen. Ja, wij laten ook niet alle gidsen dat doen.

Sofie [00:24:44] Nee. Ah ja, natuurlijk, dus zal bij mij ook zo zijn, dat is een heel specifiek soort gids dat ge daar....

Charlotte [00:24:49] Ja, ja, absoluut en da's ook niet echt iets goh, ge kunt wat pointers geven aan gidsen hoe dat ge dat kunt doen, maar dat zit een beetje in u en da's ook zo aan een uitstraling dat je wat moet hebben van rust en van de tijd te willen nemen. Bij ons dat dus wel 1,5 uur dus dat is natuurlijk niet zo diepgaand als als dat gij dat doet. Maar Wij blijven nog wel iets of wat vastzitten in in een eerder klassieke rondleiding in de zin: er wordt uitleg gegeven over de tentoonstelling en dan gaat je naar een aantal werken waar dat ge dus wel langer blijft staan en dan krijgt je een aantal opdrachten en die opdrachten zijn vaak beeldgeletterd....ik bedoel op een andere manier leren kijken.

Sofie [00:25:37] Visual thinking strategies.

Charlotte [00:25:39] Dat soort zaken inderdaad. En soms heeft die gids en dan materiaal er ook nog bij om extra details daaruit te halen waardoor dat ze daar dus weer anders gaan kijken. Ja, eigenlijk ook weer dat vertragen, beter leren kijken en er dan nog eens een stukske verhaal aan plakken van: Oh en dat dan en zo. En als... want we proberen dan wel voor 8+ te doen omdat veel jonger je eigenlijk een beetje naar een andere methode moet gaan. Maar ook gewoon wel wat te zoeken naar OK wat zijn verbanden met die leefwereld of zo. En ik zeg het, dan blijft ge helaas ook wel vaak in die gerichtheid op die kinderen omdat volwassenen op dat moment wat dichtklappen of zo. Maar ik weet wel dat dat in heel veel musea, in het Van Abbemuseum in Eindhoven of zo is dat bijvoorbeeld ja in Nederland staan ze daar overal altijd een stapje verder mee. Maar daar weet ik dat dat echt supergoed loopt. En dat die daar... Dat dat echt een deel van die hun vaste werking geworden is. Die hebben echt ook sluitings... zo van die prikkelarme bezoek momenten en zo en dat is iets waar dat ik en Sofie heel graag naartoe zouden willen werken om die te installeren in het museum en dan bij wijze van spreken ook mensen misschien iets mee te kunnen geven en dan zien ze wel dat ze daar iets mee zijn of niet, en igewoon heel weinig mensen toe te laten. Om dat museum ook even op een andere manier te kunnen beleven. Want zeker nu met zo'n expo als Bouts is dat eigenlijk voor iemand die een klein beetje overprikkeld geraakt, niet bezoeken zou ik zo zeggen. Het is gewoon veel

Sofie [00:27:24] En ik heb zelf een burnout gehad en ik dacht toen ooh, ik word heel rustig van esthetiek en van de natuur, dus ik ga werken in een museum. Oh my god! Dat is de drukste plek ever. Dus ik ben nu wel blij dat ik in het Middelheimmuseum ben, omdat daar die combinatie natuur en cultuur fantastisch is. En die ruimtelijkheid zorgt sowieso al voor minder. ...

Charlotte [00:27:48] Ja, ge zit niet in een ruimte waar dat iedereen op elkaar gepropt zit.

Sofie [00:27:51] Dus ik ben daar heel dankbaar voor dat dat daar kan en daar werkt die methode meer ook heel mooi omdat je met sculpturen werkt dus ge hebt zou je zo heel veel ruimte om te bewegen daarrond. Maar ik ga het nu in het KMSKA ook testen.

Charlotte [00:28:03] Ah fijn.

Sofie [00:28:04] Met schilderijen ook, dus ben benieuwd of het daar.... want dat wordt ook meer bekeken hé door andere mensen en [00:28:11]ze hebben dat daar [0.3s] ook weer bij, Ik ben benieuwd wat daar gaat uitkomen.

Charlotte [00:28:14] Ja en dat gaat inderdaad ook tijdens de gewone standaard openingsuren.

Sofie [00:28:18] Ja ik ga dat wel in de week doen, want ik moet het natuurlijk ook allemaal nog kunnen capteren en..., omdat ik in die onderzoeksfase zit. Maar ja, ik ben heel benieuwd hoe dat daar gaat werken.

Charlotte [00:28:31] Tof.

Sofie [00:28:32] Maar ge geeft mij wel.... 't is fijn om u daarover te horen spreken. Wat dat uw ervaringen daarmee zijn. Dat geeft wel veel input voor u heeft. Ik kan er verder over nadenken. Want ook zo dat gij zegt van ja ik herken zo'n schema inhoud:interactie, dat moet in evenwicht zijn. Kunt gij u herinneren wat voor schema dat dat was? Of waar dat ge dat...

Charlotte [00:28:53] jawel, Dat wa... 't is iets van lang geleden. da's wanneer dat ik stage deed in.... Ik heb een half jaar stage daar in het Muhka in Antwerpen en ik ben daar dan nadien als gids begonnen. Heb ik een aantal maanden daar als gids... En dat is mij toen eigenlijk bij de gidsenopleiding is, het stukje waar dat ze mij opgeleid hebben, kreeg ik dat echt op een papier, dat was echt.... Ik herinner mij dat dat een soort van lijn eigenlijk was waar dat ze dat op zetten en ze probeerden mij daar mee uit te leggen van, en ik denk dat dat toen, ik denk dat ik daar nu ondertussen met de kennis dat ik heb het ook niet altijd mee eens ben, maar dat werd toen ook wel wat gezegd van voor kinderen moogt bijna volledig de balans zo leggen als in interactie en niks inhoud of weinig inhoud. En bij volwassenen mag dat zo zitten. Hoewel dat Muhka zeker ook op een heel interactieve manier met volwassenen rondleidingen doet en zo. Maar en daar zit natuurlijk wel een waarheid in. Maar dat is toen een beetje op die manier aan mij verteld geweest van: ge moogt daar mee spelen met die twee knoppen of zo. En ik denk ook wel dat ge als goeie gids of zo, dat wat kunt inbrengen op momenten dat ge voelt: mmmm, d'r is hier precies bij die volwassenen wel een kans om dat te doen en ik denk ook wel hoe meer dat ik dat doe en hoe langer dat ik hier werk en zo dat je na een tijd ook wel merkt..., want zelfs studenten beginnen al zo'n klein beetje in die kramp te schieten of zo. En aan studenten geef ik best wel vaak toelichtingen en zo, ook over hoe wij werken. En dan merkt je ook al zo: oef, oh amai.... en na een tijd weet ik wel zo welke methodes dat dan beter werken of zo. Of om een bepaalde veiligheid of zo in een groep te creëren. Dat is natuurlijk bij de ene groep al gemakkelijker dan bij de andere. Maar zo bijvoorbeeld beginnen met zo stellingen of zo, wat iets cognitief is maar wel een spel waarbij dat ge een stelling over iets, een thema of over kunst of zo. En als ze dan aan de ene kant op de andere kant, dat is zo'n super simpel ding, maar dat verdriet van iets cognitief. Maar ze zijn wel iets aan het doen, ze zijn met elkaar aan 't discussieren en ik merk als ik daarmee begin of met iets gelijkaardig daarmee dat dat heel veel spanning weghaalt nadien en dat je veel sneller achteraf ook een gesprek of zo over bepaalde thema's kunt opbouwen. Terwijl als ge meteen die museumzalen ingaat en bij een kunstwerk gaat stilstaan en vraagt 'Wat ziet ge?', zo ooh shit.... Maar ik zoek daar zelf ook nog in hoor.

Sofie [00:31:39] En ja, bij mij is dat dan een mindfulness oefening. Dus wij beginnen echt.... Omdat het echt vanuit die rust vertrekt en die vertraging, doen we eerst een mindfull oefening, maar ik heb nu nog maar alleen experimenten gedaan zo met vrienden en vrienden van vrienden. Nu gaan wij dat met onze ouders doen.

Charlotte [00:32:03] Maar ik denk dat dat wel een hele goeie test is, want ik denk dat een doelgroep is die....

Sofie [00:32:07] nog veel meer op dat cognitieve...

Charlotte [00:32:09] Helemaal, mogelijks gaan de mensen waar dat ge het effectief mee doet gemakkelijker zijn dan die iets oudere generatie die, ja, wij merken dat in de zalen ook, dat zijn ook de mensen die verwachten dat het stil is, en 'wat doen die kinderen hier in de zaal?' Wij krijgen daar commentaar van van sommige mensen dat ge denkt....., maar dat is echt gewoon omdat die ook als kind naar een museum zijn gegaan, handen op de rug en stil zijn, de gids praat...

Sofie [00:32:33] en zo les hebben gekregen, ook

Charlotte [00:32:35] En zo les hebben gekregen.

Sofie [00:32:35] Dus die verwachten ook nog een hele rigide manier van.... Die willen eigenlijk les krijgen, denk ik.

Charlotte [00:32:41] Ja absoluut

Sofie [00:32:43] En het is zo dat hele educatieve stuk dat ik al wat verouderd vind of die

Charlotte [00:32:48] Ik heb ook wel,.... Omdat wij..... Ik weet heel goed welk publiek dat wij hebben. Daar is ook echt vraag naar en ik heb mij daar.... In 't begin was ik heel echt zo (klopt op tafel). Ik heb mij daar wel bij kunnen neerleggen dat dat er ook mag zijn of zo en dat dat prima is. Maar ik denk dat dat evenwicht nog altijd veel te hard doorweegt en dat dat soms ook gewoon een beslissing is als museum van kijk, ge kunt dat nog doen, maar dat is één type rondleiding en al de rest is eigenlijk interactief. En dat ge dan.... Dat ge ook aangeeft in uw aanbod van kijk, ge kunt dat, maar eigenlijk is dit wat wij goed doen.

Sofie [00:33:24] Dat is de kracht...

Sofie [00:33:25] Ik denk dat voor het Middelheimmuseum dan, want ik zeg het, dat's bij mij altijd de twee. Ik doe mijn onderzoek, maar tegelijkertijd ben ik ook bezig met hoe kan ik dat in het Middelheim vorm geven en ik ben ervan overtuigd dat wij rond die slow art echt heel veel kunnen inzetten, ook omdat dat welzijnstuk nu echt in ons beleidsplan staat, zou ik daar maximaal op willen inzetten. Maar natuurlijk maakt ge niet altijd alles voor iedereen, wat dat ik nu aan het maken ben gaat een heel specifiek publiek zijn en ik hoop dat stapsgewijs meer en meer mensen daar kennis mee maken en daar door geprikkeld zijn of dat toch het speelse element daarin zien of dat....

Charlotte [00:34:09] Ik geloof ook wel dat daar een hele goeie basis zit dat mogelijks....., dat ge misschien eerst even moet kunnen bestendigen of zo, maar volgens mij is dat iets wat al heel erg in minimale mate dan nadien aangepast kan worden voor specifiekere doelgroepen of zo. Als ge het dan over blinden en slechtienden hebt denk ik dat dat concept keigoed kan werken, maar die hebben gewoon net iets andere noden en dat je eigenlijk vanuit hetzelfde basisconcept kunt vertrekken en daar heel snel met een paar andere insteken of het misschien wat korter. omdat hun concentratie gewoon echt wel wat.... dat vraagt veel om u dingen voor te stellen de hele tijd en zo. Allee, dat je dat ook voor die doelgroep interessant kunt maken en zo denk ik aan heel veel verschillende doelgroepen. Want nu gaat ge inderdaad misschien in eerste instantie waarschijnlijk mensen die al bezig zijn met zelfinzicht en rust zoeken en meditatie en zo, maar ik denk dat dat daar misschien ook... als het over het Middelheim gaat, het is maar hoe dat de baby wilt noemen. In communicatie kunt ge iets heel erg verwoorden waardoor dat mensen zich daartoe aangetrokken gaan voelen met misschien eigenlijk hetzelfde basisconcept.

Sofie [00:35:23] Ja en daarom blijf ik het nu op dit moment altijd maar experimenten noemen. En niet.....

Charlotte [00:35:31] Het kan op zich veel vormen aannemen

Sofie [00:35:31] Ik zeg niets over is opstellingswerk, dat zeg ik al niet want dat is al eerder -wat is het? Of -ach ja ik ken het! en dan heel die verwachting van die therapie of zo. Dus daar zeg ik al niks over. Ook omdat het meer is dan dat alleen of meer gaat worden dan iemand te ontwikkelen. Ja inderdaad. En ge kunt het dan verschillende namen geven en verschillende insteken, maar het blijven voor mij nu experimenten en dat vind ik wel tof omdat het ook altijd een nieuwe manier is van naar kunst te kijken, afhankelijk van wie dat er in die groep zit. Dus ik vind dat spel, of het experimentele, dat is de essentie om [00:36:17]zelf en ja, [0.8s] van het werk dat ge daar doet omdat er ligt niks vast.

Charlotte [00:36:22] Nee, nee. En is het het idee dat je die 3u dan, dat je dat echt volledig in de zalen doet, of in de buurt van een kunstwerk of van de kunstwerken wordt doorgebracht? Of doet de gij een stukske daar en gaat gij dan naar een aparte plek in een zaal of. ...

Charlotte [00:36:38] Nee dus, wij zitten echt in het Middelheimmuseum. We zitten op 't gras. We hebben een plek waar we samenkomen onder rustig opbouwen, efkes ademoefeningen, en dan gaan wij naar een kunstwerk hier en dan doen wij de oefeningen waarbij dat mensen uitgenodigd worden om ook eens een positie in te nemen tot een bepaald aspect van het werk, het materiaal, of de naam van het werk of de kunstenaar en de associaties die ze daarmee maken of voelen in hun lichaam. En dan doen we dezelfde oefening maar dan doe ik dat [00:37:13]meestal... Ik begin [0.0s] met een figuratief werk omdat dat dan gemakkelijker is om daar iets rond te voelen.

Charlotte [00:37:20] Ja, dat is een goeie gateway

Sofie [00:37:20] en dan gaan we toch een abstract werk doen waar mensen meestal iets meer afstand toe voelen. En dan doen wij dezelfde oefening maar op een andere manier. Dan maar iemand vijf vijf elementen kiezen waar hij of zij nieuwsgierig naar is en die dan met de deelnemers in de ruimte zetten. Ja, die [00:37:41]dan gaan [0.0s] voelen. Ik heb dus zelf meegedaan en er komt ook echt informatie in uw lichaam over dat werk waar je dat daarna perfect met kunsthistorische uitleg aan kunt relateren. Maar ik doe het niet. Dat is ook een keuze, nu.

Charlotte [00:37:58] En krijg je die vraag dan vaak van bezoekers, of deelnemers?

Sofie [00:38:01] Nee, Tot hiertoe zijn mensen wel mee, maar ik beïnvloed het omdat ik het in 't begin al zeg, dit ga je niet krijgen. Dat is niet de bedoeling van deze ervaring. Jullie mogen alles daarna opzoeken als ge echt gevoeld hebt : Ach wauw, nu ben ik toch verrast door dat werk. Zoek het dan op. Dus dat's mijn uitnodiging om dat zelf te doen. Maar ik zou ook eens kunnen.... Ja, en als ik dat dan vraag, dan zijn er sommige mensen die zeggen: 'ach nu ben ik wel nieuwsgierig geworden, nu zou ik dat toch willen weten'. Maar dan denk ik: Ja, maar dan hoeft ik niet degene te zijn die dat u vertelt.

Charlotte [00:38:35] Nee.

Sofie [00:38:36] Dat weet ook zelf vaak niks over dat werk, hoor, maar daarna als ik dan achteraf hoor dat werk gaan lezen omdat ik er zelf ook blanco wil instaan, dan denk ik oh amai, dat is gebeurd. En het ging over iemand die voelde: , amai ik voel een explosie, ik voel zo in mijn lichaam een explosie en dan bleek dat dat werk tijdens de oorlog was gemaakt, of iemand die zo zeeziek werd naast dat werk en dan blijkt dat een werk dat heel erg met de zee te maken had. Eigenlijk krijgt ge ook wel dankzij dat opstellingswerk echte informatie.

Charlotte [00:39:14] Da's het idee van van zo visual thinking strategies op zich ook hé, dat ge daar een klein beetje als groep dan toe komt van, of dat dat nu helemaal accuraat is of niet, maar ge komt wel tot een interpretatie van dat werk dat vaak veel meer effectief dan ook van klopt en dat ge zou denken eigenlijk op voorhand

Sofie [00:39:32] Ja, maar bij expliciet VTS wordt ook niks van uitleg gegeven.

Charlotte [00:39:39] Nee nee nee nee.

Sofie [00:39:39] En ik denk dat mijn methode daar gelijkaardig gaat in zijn, dat k echt weet blijf van die uitleg maar soms vind ik het ook spannend en daarom wil ik zelf niks weten over dat werk insé.

Charlotte [00:39:51] Omdat ge dan ook gewoon niet kunt aan antwoorden.

Sofie [00:39:53] Dan kan ik dat echt loslaten, want anders is de neiging zo groot om die verbanden, die verbindingen te maken. En ja.

Charlotte [00:40:01] Maar ik denk dat heel veel daarbij over verwachtingen ook gaat, als ge bij het begin of al zelfs bij het tekstje waarbij mensen zich moeten inschrijven, dat al niet per sé letterlijk, heel hard aangeeft dat de insteek van zo'n sessie of workshop of zo is, ja dan, dan is dat al iets heel anders dan.... en ook daar de benoeming is super belangrijk dat het niet

Sofie [00:40:25] Dat is wel een keuze die ik a priorie al heb gemaakt, ja, wat ik toch wel blijf omdat dat echt mijn intentie is om net weg te blijven van te veel die cognitieve input.

Charlotte [00:40:40] Is ook vaak niet nodig om te connecteren denk ik. Allee voor sommige mensen die te veel in hun hoofd zitten kan dat soms helpen, maar....Ik geef als zelfstandige ook workshops in de gevangenis hier in Leuven en ik merk ook daar....De mannen waar dat ik die workshops aan geef, die hebben daar totaal geen boodschap aan. Die willen..., so wie so is dat ook eerder in een creatieve workshop. Maar ik vertel dan ook vaak wel over de werken dat ik bij heb of de de prenten en zo dat ik dan mee heb en die willen dat vooral eigenlijk hun eigen connotatie mee doen en de laatste workshop dat ik had gegeven, ging rond visual poetry waarbij ik ook een paar echt schrijfpoddrachten en zo had gegeven en het fijne is dat die ook daar weer eigenlijk tot bepaalde linken komen die daar gewoon puur visueel gevoelsmatig in zitten zonder dat ik daar iets over vertel en dat zijn dan mensen die heel vaak niet geschoold zijn, dus daar zit helemaal niks, dat is puur iets wat dat werk gewoon uitstraalt of zo en in da's genoeg en ik denk dat daar dan de verwachting helemaal niet is om.... Daar heb ik nog nooit de vraag gekregen van 'Wat wil dat dan zeggen?' Da's misschien omdat de context zodanig anders is natuurlijk, maar ik vind dat fijner om te werken op die manier omdat dat veel meer vrijheid geeft. en daar is ook geen juist of fout. Als je altijd komt met uw verhaaltjes en achteraf 'en dus die kunstenaar is daar geboren etc....

Sofie [00:42:13] dan wordt dat zo belerend. Of dan kan je dat zelfs mensen het gevoel geven: 'Ah ik had iets anders gezegd.'

Charlotte [00:42:21] ...Anders gezegd. Ja ja.

Sofie [00:42:22] En dan wordt ook de kunstenaar weer meer op die piëdestal gezet, of de curator terwijl ik wil dat het publiek een evenwaardige positie kan innemen bij een collectie presentatie, dan een curator of de kunstenaar, [00:42:41]wat daarmee in de e [0.9s] denk ik heel veel musea ook wel op die weg zijn.

Charlotte [00:42:46] [00:42:46]Ja ja toch die ja zo uhm allee niet ik. [5.5s]

Sofie [00:42:51] Ik wil niet zeggen.... Ik ken genoeg curatoren waar dat het echt wel.... die publiekswerking die vooruitstrevend is op dat vlak heel bedreigend, als bedreigend ervaren. Maar ik denk dat musea aan zich toch wel meer en meer ja...

Charlotte [00:43:10] Die publiek ja.

Sofie [00:43:11] veel belangrijker beginnen vinden dan.

Charlotte [00:43:14] Ja ja, als ge pakweg vijftien jaar geleden of zo terugkeek was het heel hard nog dat educatieve.. En als dat publiek al een rol had was dat meestal in onderwijscontext of zo. Maar nee, dat is da's inderdaad zeker wel [00:43:29]wat aandacht. [0.1s] Ja, ja, absoluut. Maar ik had een bedenking eerder ook in die aard van.... ik denk de meeste publiekswerking zijn daar helemaal mee, maar onze inhoudelijke afdelingen en zo moeten wij daar soms nog, ook niet iedereen ,maar maar daar is soms nog wel wat overtuiging nodig.

Sofie [00:43:47] Ah ja, maar dat zal bij 't Middelheim, want dat is trouwens op mijn eerste dag als ik zei 'ah ja als ik vertelde over waar ik in geloof, maar evengoed ook mensen die helemaal mee zijn, en dan als ge het uitlegt ook wel..... Want er zijn ook nog mensen die graag aan hun... En dat is ook... Ik snap dat ook wel, want als curator hebt gij altijd heel veel macht gekregen en uw ego speelt daar in mee.

Charlotte [00:44:13] En die zijn zo opgeleid natuurlijk.

Sofie [00:44:15] Voilà.

Charlotte [00:44:15] Ge zijt eigenlijk de persoon die hier alles beter....De Kunstenaar kiest en dan mag dicteren hoe dat dat er uitziet. En met de cheque zwaait 'van hier is uw geld' Dus ook naar de kunstenaar toe en zo, dat is allemaal heel... Die rol van de curator is, denk ik, de laatste jaren wel heel groot geworden en ik denk dat dat ook bij wijze van spreken 20, 30 jaar geleden ook wel anders was of zo. Dus dat zijn ook wel waar schiften (verschuivingen) in die dynamiek. Maar super interessant. Hele fijne manier om daarnaar te kijken. Ik denk dat dat iets is waar we nog veel nood aan hebben. aan en mensen die zo denken.

Sofie [00:45:00] Ja . Maar ik ben ook zo aan 't zoeken van.... Dus ik ben heel erg..... Ik vertrek graag vanuit de actie, hè, ik heb een idee. Ik ga dat gewoon doen en dan vraag ik mij af wat ben ik eigenlijk aan het doen? En dan helpt het om met mensen gelijk gij te praten over wat jullie doen waardoor dat ik een beter idee krijg over wat ik ga doen.

[00:45:19] Ja Ja, maar soms in gesprek kan dat veel.... ja, en even hoe: Wat je nu vertelt over wat jij doet denk ik zo dat je voor mij nog eens een bevestiging van ja da's echt waar en ik vind dat wij dat ook meer moeten doen. En dat gij die zelfde ervaringen hebt en zo is voor mij ook opnieuw weer bevestigend of zo. Is ook fijn om te horen dat jullie daar ook mee bezig zijn. Kom graag eens meevolgen als het zo ver is

Sofie [00:45:44] Ja ja, ja graag. Ik zoek ook nog mensen om in het KMSKA mee te komen proberen. Dus als je graag zin hebt om te experimenteren.

Charlotte [00:45:50] Ok, Wanneer?.

Sofie [00:45:52] Uh da's wel op een donderdag, overdag in de voormiddag 7 en 21 december.

Charlotte [00:45:58] Eens kijken. Ja vermoedelijk.....

Sofie [00:46:00] Ja, da's al kort dag natuurlijk, en dan misschien in januari wou ik ook er ook nog een doen voor professionals.

Charlotte [00:46:08] 7 en 21 december. De 21e heb ik al verlof

Sofie [00:46:13] oh, als gij zin hebt?

Charlotte [00:46:15] Ja eigenlijk graag.

Sofie [00:46:16] En dan zal ik u een mailtje sturen

Sofie [00:46:18] Awel ja, stuur mij een mailtje.

Sofie [00:46:19] Van 10 tot 13 u, het is dan wel 3uur, maar wij werken eigenlijk 2,5 uur met genoeg ,allee, met een pauzeke tussen en dan op 't einde heb ik graag nog een half uurtje gesprek. Enerzijds voor mij om informatie uit te halen, anderzijds merk ik dat dat eigenlijk ook deel van de methodiek is geworden, dat dat heel belangrijk is om daarna te vertellen.....

Charlotte [00:46:41]Af te ronden.

Sofie [00:46:41] .. :hoe was dat nu? ja, dat gaat dan een tweede keer zijn dat we het in het KMSKA doenbij keiveel mensen.

Charlotte [00:46:49] Kei tof! Ja, ik woon daar om de hoek, bij wijze van spreken. Ja Stuur mij een mailtje. Ben ik ook gewoon eens benieuwd om te zien... 'K heb ook nog nooit zo 3.00u echt op die manier.....

Sofie [00:47:02] De tijd vliegt, dat is fantastisch. ik was ook bang: hoe ga ik mensen zo lang kunnen vragen om..... maar daarna zeggen sommige mensen zelfs amai, dat dat nog veel langer mogen duren.

Charlotte [00:47:12] Ja ja. Maar ik geloof ook echt, zelfs voor andere workshops en zo, die duren bij ons ook 2.30u . Als ge zo echt iets wilt opbouwen en je wilt die groep wat mee hebben en zo dus ik vind dat zeker niet zot.

Sofie [00:47:23] Hebt gij zo een draaiboek van hoe dat jullie zo'n prikkelarme rondleiding doen? staat daar iets van op papier of zo?

Charlotte [00:47:31] Eigenlijk niet. Nee, nee, nee, eigenlijk niet, omdat we dat eigenlijk op dit moment is dat zo ik die een beetje zo: 'nu gaan we dat toch doen?' Dus da's heel erg ad hoc, projectmatig dus.De laatste keer was dat voor [00:47:48]krokuskriebels. [0.0s] , dat ik zei van och ik wil dat eigenlijk echt eens een keer testen, was dat dan meer. En nu hebben we dat net voor het Rode Hond festival hier in Leuven , dat is zo'n familie festival, met verschillende Leuvense partners, ook nog eens een keer getest. Dat was allemaal ook volzet en zo, dus die vraag is er duidelijk wel, maar eigenlijk is daar op dit moment is dat nog niet ingebed in onze structurele werking. Dat is dus iets wat ik heel graag zou willen doen, zeker naar de opening van onze nieuwe collectie en zo. En dan is dat zeker iets waar dat ik veel meer....Niet voor de gidsen een soort van handleiding of zo, want ik wil ze daar wel vrij laten, maar wel echt ook specifiek over te gaan nadenken en dat iets concreter te maken, op dit moment zijn de gidsen daar wat voor opgeleid, maar da's eigenlijk niet iets waar wij superhard controleren. Ik zal 't zo zeggen.. Nee, die worden daat wat vrij in gelaten.

Sofie [00:48:46] Ja, dat.

Charlotte [00:48:46] en die pakken soms zelf wat materiaal mee of zo. Maar 't is ook niet dat ik die hun voorbereiding check of zo. Als we zo wat meer een vast gegeven van maken dan denk ik dat ook leuk is om na te denken over eventueel welk leuk materiaal methodes of, allee, te investeren in meer dingen die echt terug kunnen komen of kunnen we daar wat een structuur in creëren of zo die terugkomt of zo? Allee, of moet dat altijd een rondleiding zijn? Of kan dat ook in een individueel bezoek of zo terugkomen? Daar geloof ik ook wel heel hard in. En dan dat en zo? Dat zijn ook allemaal vragen die bij ons nog heel hard leven. maar nee, dat eigenlijk nog niet.

Sofie [00:49:31] Ja ok, maar ja, ik heb eigenlijk al superveel imput gekregen van u, merci.

Charlotte [00:49:37] Ja ja ja, heel tof om uw verhaal ook eens te horen.